

РЕШЕНИЕ

№ 372

гр. Варна, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Магдалена Кр. Недева

при участието на секретаря Ели К. Тодорова
като разгледа докладваното от Анета Н. Братанова Въззивно търговско дело
№ 20223001000318 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и следв. ГПК и е образувано по въззивна жалба на Г. Й. И. и М. К. О. против Решение № 109/24.03.2022 год., постановено по т.д.№ 1367/2020 год. по описа на ВОС, с което е **ОТХВЪРЛЕН** предявения от страните иск за приемане за установено, че ипотечното право на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД по отношение на недвижим имот, представляващ апартамент, находящ се в гр.Варна, ул.“Любен Каравелов“ № 11, вх.Б, ет.1, е **ПОГАСЕНО ПО ДАВНОСТ** поради изтичане на повече от 10 години от учредяване на ипотеката на 02.09.2008 год. до предявяване на настоящия иск, на основание чл. 124, ал.1 ГПК.

В предявената жалба се излагат доводи за неправилност на постановения съдебен акт. Поддържа се още, че твърденията на страната за несъществуване на ипотечното право е обосновано както с неподновяване на ипотеката, така и с погасяване на обезпеченото вземане по давност. Съдът не се е произнесъл по всички предявени основания на предявения отрицателен установителен иск. Претендира се уважаване на предявения иск на предявените основания.

Жалбата е редовна и надлежно администрирана. Основателността ѝ се оспорва в писмен отговор на насрещната страна.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

ВОС първоначално е бил сезиран с предявен от Г. Й. И. и М. К. О., и двамата с пост.адрес гр.Варна, срещу „Юробанк България“ АД, ЕИК 000694749, със седалище гр.София иск за приемане за установено, че ипотечното право на ответника по отношение на недвижим имот, представляващ подробно описан в исковата молба апартамент, е погасено по давност поради изтичане на повече от 10 г. от учредяване на ипотеката до предявяване на иска.

Петитумът на исковата молба е уточен от страната с молба от 29.11.2020 год. Страната претендира приемане за установено, че ипотечното право на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД по отношение на недвижим имот, представляващ апартамент, находящ се в гр.Варна, ул.“Любен Каравелов“ № 11, вх.Б, ет.1, е ПОГАСЕНО ПО ДАВНОСТ поради изтичане на повече от 10 години от учредяване на ипотеката до предявяване на настоящия иск, на основание чл. 124, ал.1 ГПК.

След повторно оставяне на производството без движение за уточняване основанията на предявения иск /разпореждане № 1475/23.04.2021 год./ с молба от 05.05.2021 г. страната е навела две основания за несъществуване на ипотечното право: неподновяване на ипотеката в срока по чл. 172, ал.1 ЗЗД и погасяване на обезпеченото вземане по давност, водещо до погасяване на акцесорното ипотечно право. В този смисъл е и молба на ищците от 04.11.2021 год.

Промените в основанията, на които се претендира отричане на ипотечното право, противоречат на заявения петитум, който е ограничен единствено до установяване погасяването на ипотечното право с изтичане на 10-годишния срок. ВОС не е предприел действия за отстраняване на сочените противоречия чрез указания по реда на чл.129, ал.2 ГПК.

В изпълнение на правомощията си по чл.269 ГПК и дадените разрешения в Тълкувателно решение № 1 от 9.12.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2013 г., ОСГТК – т.5 във вр. [ТР № 1/2001 г. от 17.07.2001 г.](#) по гр. д. №

1/2001 г. на ОСГК на ВКС АС – Варна е оставил предявената искова молба без движение за уточняване на петитума ѝ. С молби, депозиран на 03.08.2022 год. ищите са уточнили, че претендират **УСТАНОВЯВАНЕ несъществуването на ипотечното право.**

С решението си по съществото на спора ВОС е отхвърлил предявения иск за приемане за установено, че ипотечното право на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД по отношение на недвижим имот, представляващ апартамент, находящ се в гр.Варна, ул.“Любен Каравелов“ № 11, вх.Б, ет.1, е **ПОГАСЕНО ПО ДАВНОСТ** поради изтичане на повече от 10 години от учредяване на ипотека на 02.09.2008 год. до предявяване на настоящия иск, на основание чл. 124, ал.1 ГПК.

Съвкупната преценка на гореизложеното сочи, че ВОС се е произнесъл по иск, различен от предявения. Предявената отрицателна установителна претенция има за предмет несъществуването на ипотечното право на две преюдициално въведени основания – неподновяване на ипотека в срока по чл. 172, ал.1 ЗЗД и погасяване на обезпеченото вземане по давност. Вместо това ВОС се е произнесъл по установителен иск за установяване погасяването на самото ипотечно право по давност с начален срок, съвпадащ с учредяването на ипотека.

С оглед на изложеното и на основание чл. 270, ал.3, изр. 3 ГПК решението на ВОС следва да бъде обезсилено, респ. делото следва да бъде върнато за разглеждането му от друг състав и произнасяне по предявения иск.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 109/24.03.2022 год., постановено по т.д.№ 1367/2020 год. по описа на ВОС.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на ВОС и произнасяне по предявения отрицателен установителен иск съобразно петитума, уточнен във въззивната инстанция /молба вх.№ 4813/03.08.2022 год. и № 4814/03.08.2022 год./ и основанията, наведени с уточнителна молба вх.№ 8484/05.05.2021 год. на ищите пред ВОС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в едномесечен срок от

връчването на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____